

...nudujs 081 0

Radující se Ra-duše

TEXT:
Markéta
Čepická Daňhelová

Koukněte na:
www.ra-duse.cz
www.sperkymexika.cz

Ty náušnice mě opravdu zaujaly. Byly hodně barevné, vypadaly jako z pecek, jiné zase jako z kávových zrn. Hned jsem si jedny koupila. Teprve o mnoho měsíců později jsem se dozvěděla, že pocházejí z Mexika a že je odtamtud vozí Radka Myšková, nebo chcete-li Raduše. Poznala jsem ji na její přednášce o tom, jak hledat svoje životní poslání. Teď už jsem bohatší o několik dalších párů náušnic i o informaci, že tyhle šperky byly a jsou součástí Radčina příběhu. Příběhu, který začíná na Úřadu vlády v době, kdy premiérem byl náš současný prezident. Od té doby ale Radka udělala otočku minimálně o oněch 180 stupňů z názvu naší rubriky.

Radko, jak jste se na Úřadu vlády ocitla? Kolik vám bylo let?

V roce 1998 mi známý pověděl o výběrovém řízení na Úřadu vlády ČR se slovy, že bych se na pozici asistentky šéfa poradců předsedy vlády skvěle hodila. Nejdříve jsem se tomu smála, ale pak jsem si řekla, že to zkusím. V jednadvaceti jsem žila filozofii, že chci v životě zkusit všechno mimo drog. A Úřad vlády byl velká výzva, která už se nemusela opakovat. Tehdy jsem vůbec netušila, že na nejvyšším úřadě státu zůstanu celých pět let.

Na své přednášce o životním poslání jste mluvila o tom, že vaše ego bylo na Úřadu vlády spokojené. Bylo těžké rozhodnutí odejít?

Vůbec ne. Dostavil se vnitřní hlas a touha po cestování. A tak jsem se rozhodla, že si začnu vládnout sama a stanu se architektkou vlastního života. Prostě jsem „podepsala papíry“ a věřila a přála si, že budu cestovat. O tom „jak si správně přát“ jsem tehdy neměla ani tušení...

„Dům bez knihy je jako tělo bez duše“

tradiční mexický tanec, ručně vyšívané šaty ze státu Chiapas-Mexico

Kde a jak jste tedy hledala svoji další cestu?

Asi dva dny. Hned poté, co jsem odešla z ÚV, se mi ozvala známá, která v tu dobu žila se svým přítelem v Mexiku. Řekla: „Kup si letenku a přileť. O nic víc se starat nemusíš.“ A tak se stalo. Letěla jsem tam na tři týdny – zůstala tři měsíce. Hned třetí den jsem se zamilovala – do Mexika a také do Alexandra. © I on miloval cestování, takže jsem také díky němu měla možnost poznat kus Mexika. Bohužel měl po roce a půl našeho vztahu nehodu a na silvestra roku 2006 zemřel. Nicméně láska k zemi opeřeného hada mi zůstala a já jsem dál cestovala nejen po Mexiku, ale i do dalších zemí centrální a Jižní Ameriky a po karibských ostrovech – prostě můj dětský sen se naplnil...

Kam vás to potom od cestování směřovalo dál?

Spíše než dál mě cestování vedlo blíž – blíž k sobě. Pít rum na Kubě, létat nad aktivní sopkou na Havaji nebo třeba tančit tango v Buenos Aires je obrovská dávka emocí a poznání. A to nejen kultur, ale hlavně sebe sama. Ráda jsem cestovala sama, už tenkrát jsem dokázala nemluvit, na nic nemyslet, přijímat. Také jsem hodně poslouchala příběhy těch, které jsem na svých cestách potkávala. A snad to byla právě tato vyprávění, jež mě dovedla k myšlenkám o smyslu lidského života či filozofování

o tom, co je „štěstí“. Po takřka osmi letech na cestách jsem si uvědomila, že můj dětský sen je naplněn. A přišlo období prázdná, které mělo dle mého názoru příčinu v tom, že jsem nevěděla „CO OPRAVDU CHCI“. A víte, jak to vypadá, když ženská neví, co chce, a nedá pokoj, dokud to nedostane. © Bylo třeba najít „další smysl mého lidského putování“, nový směr, restartovat touhu. Tehdy ke mně začala přicházet slova „životní poslání“, „talent“, „naplnění“...

Jak byste tedy pojmenovala své životní poslání?

Já se rozhodla pro „rozzářit svět.“ Takže ať dělám, co dělám – organizuji seminář, učím jezdit synovce na kole nebo třeba fotografuji, myslím na tuto větu. A pokud zrovna nerozzářím svět, pak aspoň jednoho člověka kolem sebe – milión se také skládá z jednotlivých korun.

Zmínila jsem v úvodu šperky z Mexika. Jakou roli hrají ve vašem příběhu?

Šperky z Mexika jsou něco jako moje mexické dítě. © Po třech letech prožitých v Mexiku bylo jasné, že si vytvořím něco, co mě do Mexika bude vracet, i když tam zrovna nebudu fyzicky. Začalo to tím, že moje kamarádky chtěly „ty krásný náušnice, co máš z Mexika“. Pak je chtěly pro své kamarádky, no a pak se mě po návratu z Mexika už ani neptaly, jak jsem se měla, ale jaké šperky jsem zase dovezla. Krátce na to začaly dámy na ulicích, v metru, v řeznictví, v restauracích či v trafice obdivovat mé náušnice. A když jsem asi po desáté řekla „To se tady nedá koupit, to je z Mexika!“, problesklo mi, že právě šperky je „to ono“. Hlas lidu – hlas boží! A tak jsem dovezla do České republiky šperky přímo z rukou mexických domorodců, kteří ke krášení používají opravdu jedinečné materiály jako palmový ořech, pomerančovou kůru či kávové zrno. Ovšem, co je na nich dle mých klientek nejužasnější, je jejich pozitivní energie, s kterou je Mexičané vyrábějí. Šperky tvoří asi jednu čtvrtinu mých aktivit. Více se věnuji práci s lidmi, individuálním konzultacím a pořádání seminářů, studuji publicistiku a zároveň psychosociální studium na vysoké škole a teď se nově věnuji také moderování.

na cestě po Kostarice - u kráteru vulkánů Irazú, „Crater Principal“

před

s tehdejšími premiérem Milošem Zemanem, Kramářova vila

po

s účastníkem demonstrace proti reformě edukačního systému v Mexiku

Radko, co je nejdůležitější při hledání životního poslání?

Vypnout předsudky, názory a postoje převzaté od těch, kteří nás vychovávali, zahodit masky „matek a otců“, „hodných dcer“ a „poslušných synů“ a říct si: „Co je to, co doopravdy chci??“ A pokud odpověď nepřijde hned, nevzdávat to. Hlavně něco dělat – rozdmýchat energii. Nesedět a nečekat, že „ono samo se to udělá, jestli to tak má být“. Uvědomit si, že „to ono samo“ jsme vlastně my sami... Prostě aplikovat techniku „ZZ“ – tedy Zvedni Zadek. ©

Jak rozlišit to, po čem touží ego a kdy to jde ze srdce/z duše?

Pokud je něco hlasem ega, mohou vás z toho bolet záda nebo hlava, ovšem jde-li odpověď z duše, zaručeně se narovnáte a pocítíte obrovskou úlevu. Je lepší o tom moc nepřemýšlet, ale spíše dát na pocit. Ten první je většinou ten nejlepší. Tedy neplatí to u chlapa... ©

se svým „osobním“ kapitánem Štěpánem Rusňákem

Když jsme u chlapů, máte i teorii na to, jak toho správného najít, že?

„Chceš-li potkat toho pravého, začni dělat, co miluješ, a on se objeví!“ Tato slova se mnou zavibrovala. To byl rok 2012, nevěděla jsem tehdy, co přesně budu dělat, ale rozhodně jsem věděla, že miluji cestování. „Pana Božského“ jsem potkala pár týdnů na to na festivalu GO KAMERA, kam jsem přišla nabídnout své přednášky o Mexiku. Jiskra přeskočila okamžitě. A to jsem v ten moment ještě nevěděla, že je Štěpán vltavský kapitán – vždycky jsem si totiž přála, z pro mě ne dost jasného důvodu, mít kapitána. © Když děláte, co milujete, vyzařujete pohodu a klid, který k vám přitáhne „toho pravého“!

Raduše, co o vás říká vaše jméno?

Jméno Raduše jsem začala používat v době, kdy jsem přemýšlela, jak pojmenuji svůj web – tehdy se mi jednou ráno těsně před probuzením objevil nápis Ra-duše. Došlo mi, jak je to jednoduché. Jak někdy hledáme složitou odpověď, a přitom ji máme v sobě. Jmenuji se Radka, což znamená „radostná“ nebo „radující se.“ Naše jméno je mantra, kterou slyšíme pravděpodobně nejčastěji v životě, a proto věřím, že má na nás význam jmen vliv. Když jsem začala podrobněji zkoumat své jméno, přišla jsem na propojení slabik „ra“ a „ka“. „Ra“ byl nejvyšší staroegyptský bůh slunce a „Ka“ je významný egyptský náboženský pojem, někdy překládán jako duše, někdy je propojován s osudem. Tedy co všechno v sobě nese mé jméno, ponechám na laskavém čtenáři. ©

moje milé mexické děti -
činnost dobrovolnice pro
českou organizaci United
Vision z.s., Mexico

moderátorka konference TEDxPrague Women 2015 v pražské Lucerně

omamující krása květu
banánovníku v mexické
džungli, mayské město
Palenque ve státě
Chiapas-Mexico

Radka Myšková (*1978)

vystudovala ekonomii na Jihočeské univerzitě, v roce 2003 si začala plnit svůj velký sen – cestování. Navštívila na 50 zemí světa, nejvíce si zamilovala Mexiko, o kterém také vede přednášky. V současnosti se hlavně věnuje své velké vášni – rozvoji osobnosti. Studuje psychosociální studia, organizuje prožitkové semináře na téma „Životní poslání“. Je poRADcem osobního rozvoje a moderátorkou. Jedním z jejich dalších snů je šířit inspirující lidské příběhy.

indiánka u pyramidy Mésice – aztécké město Teotihuacán (místo, kde se z lidí stávají bohové)

Radčina přednáška mě zaujala natolik, že jsem se později vydala i na její seminář, kde jsme si každý měli své poslání pěkně začít hledat. Jak na to, prozradím společně s Radkou v některém z příštích čísel PDC.